

## عنوان مقاله:

استعاره در اشعار عرفانی ابن الکیزانی

## محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

## نویسندگان:

امید ایزانلو - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه کوثر بجنورد

معظمه احمدی - کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات عربی

## خلاصه مقاله:

اشعار ابن الکیزانی، عارف و صوفی مصری قرن پنج هجری، یا در وعظ و ارشاد است و یا در عشق و عرفان. یکی از راههای بیان حقایق بیان ناپذیر عرفانی استعاره است. شعر ابن الکیزانی از عشق زمینی، دوری و هجران و رنجهای عشق مادی آغاز میشود تا به عشق الهیو حقیقی میرسد. عشق از مهمترین عناصر و عالیترین مقامات در عرفان بوده و بر دو نوع است؛ حقیقی و مجازی. غزل عاشقانه که در عشق الهی سروده میشود در ابتدا به صورت عشقبشری و سخن از اوصاف و اخلاقیات انسانی بوده که دارای نوعی عواطف روحانی است، سپس تطور مییابد تا به آخرین درجه عشق که همان عشق الهی است میرسد. استعاره صنعتی است برای بیان تطور این عشق است از فرش تا عرش

## کلمات کلیدی:

ابن الکیزانی، عشق، عرفان، استعاره

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581765>

